

Lista 10

Dodawanie zachowania do klas: programowanie z wykorzystaniem cech/domieszek/wielodziedziczenia i wzorca projektowego dekorator

Przez termin *domieszka* (ang. *mixin*) najczęściej się rozumie klasę lub klasopodobny konstrukt, który ma za zadanie dostarczyć metod (funkcjonalności) do użycia poprzez “wstrzyknięcie” ich do klasy bez konieczności stanowienia klasy nadrzędnej.

Przyjmuje się, że:

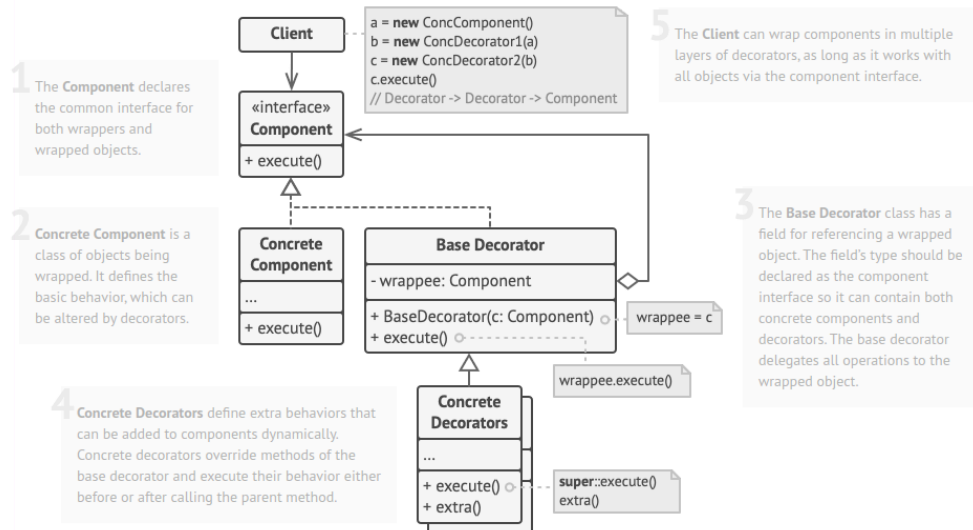
- domieszki mają działanie podobnie do związku generalizacja-specjalizacja, tzn. dostarczają nowych metod,
- nie niosą wraz z sobą semantyki “IS-A”.

Implementacja i sposób wykorzystania domieszek zależy od sposobu, w jaki język programowania wspiera paradygmat obiektowy. Przykładowo:

- w języku Scala domieszki wspierane są natywnie poprzez cechy (ang. [traits](#))
- w Java domieszkowanie można uzyskać poprzez implementację interfejsu, itd.
- Zazwyczaj do klas może zostać dołączonych wiele domieszek. Domieszki mogą rozwiązać problem pozyskiwania zachowania z wielu klas bez potrzeby wprowadzania wielodziedziczenia, które w wielu językach programowania jest albo zabronione, albo posiada konsekwencje (np. [problem diamentu](#)).

W przypadku, gdy zdefiniowanie pełnego zachowania obiektu w czasie kompilacji byłoby niemożliwe, trudne lub nieefektywne, dobrym rozwiązaniem jest wykorzystanie wzorca projektowego [Dekorator](#). Wykorzystanie tego wzorca projektowego pozwala zdefiniować komponent, który będzie posiadał odwołanie do wewnętrznego, bazowego obiektu (poprzez kompozycję), a zarazem dostarczał taki sam interfejs dla klienta, jak bazowy obiekt (poprzez podtypowanie). Co więcej, “dekoracja” samego obiektu może być wykonana dynamicznie, w czasie działania programu.

Structure

Źródło: <https://refactoring.guru/design-patterns/decorator>

Zadanie 1

Jeśli jeszcze nie było okazji, zapoznaj się z mechanizmem zarządzania wersjami kodu [git](#). W szczególności,

- jak klonować istniejące repozytoria,
- jak inicjalizować repozytorium i konfigurować repozytoria zdalne,
- jak tworzyć wrzutki (ang. *commits*),
- jak rozgałęziać repozytoria (ang. *branches*),
- jak scalać gałęzie (ang. *merge*).

Jeśli jeszcze nie zostało to zrobione, przy użyciu polecenia `git init` utwórz repozytorium w ramach swojego projektu z listy 9. Zadania 2 i 3 należy wykonać i zapisać w ramach [oddzielnych gałęzi](#) różnych od gałęzi master (lub main), a następnie scalać je do głównej gałęzi. Całość należy wypchać do zdalnego repozytorium (np. w serwisie GitHub/GitLab/Bitbucket, etc.)

Zadanie 2

Wykorzystując mechanizm domieszek lub mimikując go w wybranym języku programowania, zmodyfikuj program z listy 9 w taki sposób aby dodać do niego opisane poniżej funkcjonalności.

- Samodzielnie zaprojektuj i zaimplementuj mechanizm tworzenia *singletonów*, tj. takich typów elementów, które mogą na scenie pojawić się tylko raz. Niech rolę *singletonu* pełni pewien wybrany typ elementów na scenie, np. trójkąt. Niech utworzenie kolejnego *singletonu* spowoduje usunięcie już istniejącego na scenie i nadpisanie go nowym.

UWAGA!!!!

W zadaniu **nie chodzi o to**, aby zaimplementować wzorzec projektowy singletonu, lecz o to, aby *wstrzyknąć* zachowanie związane z usunięciem obiektu danego typu przed utworzeniem nowej instancji tego typu.

Zadanie 3

Wykorzystując wzorzec projektowy *dekorator*, zmodyfikuj program z listy 9 w taki sposób aby dodać do niego opisane poniżej funkcjonalności.

- Jeśli w implementacji zadania z listy
- Samodzielnie zaprojektuj i zaimplementuj mechanizm wybierania obiektów na scenie. Zaznaczenie obiektu powinno spowodować, iż mechanizm renderowania obiektów wyświetli na scenie prostokąt o współrzędnych określonych przez metodę `getBoundingBox`. Sposób implementacji samego zaznaczania jest dowolny, np. poprzez najechanie na element myszką, wybór z listy, etc.